Torna setembre

Es una història que arrenca cada mes de juny, quan el sol ho comença a inundar tot d'una llum espessa i excessiva. A les viles els carrers es desertitzen i qualsevol esforç que fem es veu coronat per una taca de suor a la camisa. Es fa feixuc sobreviure i sobretot dormir, perquè les nits s'inunden de sorolls i la calor no minva. L'aire sembla l'aigua bruta d'una bassa, la respiració s'allarga i els pensaments s'escurcen.

Quan arriba setembre t'adones que el temps torna a posar-se en moviment, sota les ales dels ocells que ja van desfilant. Les remors del passat i del futur ens aclaparen, els dies s'encongeixen i la foscor va guanyant la partida al sol. De cop i volta, a la botiga de la cantonada hi apareixen fruits més dolços i de tant en tant sorgeix una nuvolada en el cel, que taca d'humitats la vorera. Ens tornem a trobar amics pel carrer i junts cantem la lletania de l'«anar tirant».

Però aquest any l'«anar tirant» se'ns fa diferent. Hem sentit el fètid alè del terror que ens encalçava a casa nostra, barrejat amb el no menys fètid alè de tirania que ens arriba de Madrid. Ara ens adonem que moltes coses han canviat definitivament i que ja no som els mateixos de quan celebràvem amb alegria la revetlla de Sant Joan i somiàvem en unes vacances benignes.

Ens hem adonat que l'equidistància ja no és possible i que hem de posar el peu en un costat o l'altre. Ben segur que setembre acabarà de deixar les coses clares. Abans que envermelleixin les magranes a la vora dels camins i que maduri la polpa mucilaginosa dels caquis, Catalunya prendrà un nou rumb i no hi haurà opció per a la retirada. Torna setembre, però el país no pot esperar més amb la cançó de l'«anar tirant», la història ha acabat un cicle i en comença un de nou.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/09/02/torna-setembre/865243.html?utm_source=rss